

که در آن مجامع و محافل بذكر و فکاحی و تلاوت و تزیینات و
 آثار جمال مبارک و روحی لاجبانه الفداء مشغول و مالوف کردند و
 انوار ملکوتی و پروانق اهل بران مجامع نورا بتابد و این محافل
 مشارقی از کار است که بقلم اهل تبیین و مقرر گردیده است که باید در
 جمیع مدن و قری ناسیس شود و خون تقرب باید مجامع خصوصاً منسوح
 شود ولی حال خون مجامع عمومی در بلاد مؤمن هر چه که سبب
 اشراق و تعرض بخمار گردد لهذا محافل خصوصاً که عدد نفوس حاضر
 مطابق عدد اسم مقدس اعظم است اگر ناسیس شود لا باس فیہ و مقصود
 از این آنست که در این محافل جمیع کثیر حاضر نکردد که بادی جزع و فرغ
 و شیون جهلاء گردد و این مجامع روحانی در نهایت تنزیه و تقدیس
 ترتیب یابد تا از محل دارض و هوایش نجات ندس استشام گردد
 و جمال قدم نظر بحکمت امر به فرمودند که در بلاد حال پیش از عدد
 اسم اعظم اجبار جانی اجتماع ننمایند موافق حکمت است مقصود
 این است که در شریعت الهیه محل عبادت و مجمع تلاوت عمومی مشرقی
 الاذکار است و بس و او ناسیح جمیع مجامع و محافل عبادتیه و این محافل
 مغارف و مجامع خیره و مجالس شوریه و محاضر نافع نیز جائز بلکه
 لازم و واجب ولی حال بحکمت کل از محل در حالی نر لهذا باید مجامع

روحانیه کفایت کرد نموده اول ابن نجاص جمع خدمات را علی انجا
باید تکفل نماید و اجاء الی بجهت مواد برتبه ابن مجمع بقدر امکان
معاذت نمایند تا انشاء الله مشرق الاذکار در رضایت عظمت
جلال تاسیس شود آن وقت این موقت منسوخ گردد و بجا علیکم

یا احباء الله ع

بواسطه حضرت شهید ابن شهید علیه السلام الله الاهی نموده اول
هو الاهی

یا احباء الله وامنائمه ان جماع المملکوت الاهی و صوامع الملاء
الاهلی یصلون و یتنون علی محافل الاذکار الی برتفع منها اصوات
التهلیل و التبیح فی المملکوت الادی فیحان ربی الاهی اقم بصبح
الجبین و النور الی بین و الافق المنیر ان محافل الناسوت اذا طابقت
جماع اللاهوت علی النظم الطبعی اصحت مرثیة من تسمه من طبعه من صور
ملاء الاهی و صفات مملکوت الاهی کما زادت صفاء زادت انبساطا
هی و ابنا هی و ابنا جمیع فی ظل رایت الحق و شمع فی ظل سدره الله الی
نطفنا الحق لعمركم و انه لقسم عظیم عند ربکم الکریم اذا کان الجمع
شمله الحب الخالص و هو عقد من الی جم المملکوت و سلك عن اللذات
الذریة کالنجوم و بالجم هم مهتدون و الیهاء علیکم من الحق القیوم ع

بواسطة حضرت شهيد ابن شهيد عليه طاب الله االيهى نمره ثاني
هو الابهى ارض خا دوستان حقيقي عليهم طاب الله الابهى
هو الابهى

اللهم يا فالق الاصباح وخبى الارواح في اجداث الاشباح وفتش
القلوب من افداح راح الفلاح التي تو قد وتضو كنز حاجته فيها مصبا
اسئلك بصبح توحيدك الذي اشرق ولاح واضاء وباح بنور تغريبك
وسر تجريدك عن الامثال والاشباه ان يجمع شمل هذا الجمع في ظل شجرة
وحدائيقك وتلم شعك هذا الحزب تحت كلمة فرياديتك وتجعلهم اية
احديتك وسمة تيوتيتك وشعلة نورانيتك ولمعة سطعت في افق
مملكك اي رب اجمع كل منتشر وخذ كل مكتنر وارفع كل منفتق
واجمع اجبتك في محافل الذكر والنساء فادخل ارقائك في مجامع النو
والبيها واجعلهم ازمة واحدة ناطقة بمجامدك ونعوتك بين ملاء
الانساء ثابتة على عبودك بين الملل خاضعة خاشعة صادرة تائسة
منضرة الى ملكوتك الابهى مبتهلة الى انفق الابهى اربن نحن ضعفاء
ايدنا بقوتك ونفوسنا اغنا بموهبتك واذلا عزنا بابا احديتك في
ظل كلمتك انك الكريم الرحيم الوهاب ع ع
بواسطة حضرت شهيد ابن شهيد عليه طاب الله الابهى نمره ثالث

هو الله ارضها اجباة التي عليهم بقاء الله الا الهى
هو الابنى

الحمد لله الذى بنى وكشف الغطاء وقتك الاستار بغلبة الاسرار و
فاض بالانوار وطوى السماء وذلزل الغبراء ونشر الاموات وحشر
الارواح ووضع الميزان ومد الصراط وسعر النيران واذلفت الجنان
واقام القيمة الكبرى واظهر الطامة العظيمة وحاسب كل نفسا الكسب
احسنا وانسانك ومنها من ابتل وصدق ومنها من اعرض وكذب
فاما من خفف منه الميزان التي في قعر النيران واما من ثقل منه القسط
ففتحت عليه ابواب الجنان ففرق في نعيم وفرق في سواد الجحيم يصلونها
هذا عذاب اليم ثم اثبت شجرة اينسا وغرس سدره طوبى وجمع الاجباة
واخذ عيدا وثيقا وميثاقا عليطا وبين ما هو المستور المسطور في الرق
المنشور وعين المرور في اللوح المحفوظ الناسخ لكل الصفح والالواح
اذا لم تطابق من حيث الامر والاحكام واظهر مركز العبودية الكبرى
والرقية العظيمة وامر الكل بالتوجه اليه والرجوع عليه فهو المين الوحد
والصدر الفريد والمرجع الحميد والواقف على اسرار كتاب الله العزيز
هناك ظهر الامتحان وتسعرت نيران الاقناتان وتزلزلت الاركان
وظهرت فتنه سنة الشداد ومن الناس من اغتر وجهه ومهم من

وجهه ومنهم من ثبت ونبت ومنهم من تزلزل ونكث فاما الثابتون
 هم الفائزون واما المتزلزلون ففي سكوات الوهم يتيهون كلا سوف
 تعلمون ع ع ر ب آ يد هذا الجمع على رضاك وانشرهم نبات القدس
 في الافاق وثبت لهم الاقدام على صراطك المستقيم فان الشبهات شاعت
 وذاعت في كل الجهات وجنود الارباب قد تفرقت في كل الاكناف
 ر ب ا حفظ سفينة امرك عن ذوايح الزوال واحرس حصن عهدك عن
 هجوم افواج الاختلاف انك انت الحافظ المقنن العزيز الجبار ع
 بواسطة شهيد ابن شهيد عليه هاء الله الالهى عمرة رابع
 ارضها اجاء الهى عليهم هاء الله الالهى ملاحظه نما يند
 هو الالهى

اللهم تشاهد وترى من ملكوة الالهى وحلقت وغرقتي وكرتني مصبتي
 وبلاتي وتسمع خيفتي وابيني ونحيب بكائي وتبصر من الافق الالهى كيف
 احاطتني جنود الهوى وقبيل العدى من كل الانحاء اى رب عسروا
 على كل يبر وبعد واعنى كل قرب وكددوا على كل ضان وستروا عن
 اعين الناس كل واضح وشبهوا عليهم كل لائح ودموني بسهام وجفوني
 بسنان واستهدفوني بالنبال ورسقوني بالنصال ودمدموا على
 بزمرت الرعود في الاصفاذ واتى معدلك صبرت وحملت وتوكلت و

عليك وسكت فلما وجد وفي جليها داء وجس في سلبها ضجوا بصيح الغناه و
هاجموا مهاجمة الحكمة ظنا باهم يعتقدون ان يبدلوا النور بالظلمات
ويستروا عين الثمن بحماة مسنون بن مصريات ارب شيد بنيان يادي
امر ك واشد از رجاة يشاؤك ونور وجوه مبشرى عمه لك واشرح صلته
مبلغ اياتك واجعل افئدة الموحدين منذبته اليهم وقلوب الطالبين
اليهم واقنع على وجوههم ابواب الفتوح واظهرهم على كل الملل والشعوب لتعلو
كلمة توحيدك في الافاق وتشرق انوار شمس المشاق انك انت المقدر المقدر

العزير الوهاب ع

بواسطه حضرت شهيد ابن شهيد عليه بقاء الله الالهى نور خاسر
هو الله ارض خا احباء الله عليهم بقاء الله الالهى ولا خطر ما يند

هو الالهى

قال الله تعالى واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا الله اوصيا
وصفوته وخيرة خلقه ان الاعتصام شدة التمسك والتشبث بوجه
لا يعقبه الارتخاء والاضلال ويمتنع الانقسام من المعصم عن المعصم
حتى يتحقق الاتصال بدجته لا يبقى للوهن مجال والتماون مجال
الله واياكم هذا الاعتصام البرهني عن الانقسام واما الحبل الوثيق
المتين هو الميثاق المبين والعهد القديم وعصية الله العلى العظيم

الذي اخذه في ذر البقاء في ظل شجرة اينسار ذكره في كلامه المكنون وسفر
 المخزون ولوحة المحفوظ وآسره في العهد الميمود وعقد هذا اللواء
 المعقود على البيان المرصوم كتابه الناطق الاقدس الناطق لكل الزمان
 والالواح التي تتعارض في الاحكام والافان فان الموحدين المخلصين
 له الذين لا بد لهم من جهنر جامعة وكلمة واحدة موعدة وحصن حصين
 وكف مبيع وملاذ رفيع وسور متين ومجاها امين اذا اورد المير وسعوا
 اليه امنوا من الداهية الدهماء والغارة الشعشاء والرجفة العذبة
 والصدمة الكبرى وان الى ربك الرجعي وهذا الاية لها معان شتى
 وحقائق راسخة في صدور اولي النهي فاما انا اذ ذكر المعنى الاصل
 النزول والورد القطعي الورد فانه الحقيقة المقصود والمعنى الذي
 لا يسع لاحد انكاره وشهوده قوله جميعا اي هو لا يتباعد احد
 لا يتأخر نفس عن هذا الورد المورود والمعين العذب البارد
 لكل ظمان ودود الطالب الرغد المرفود وبالجمل ان الحضرة الرحمانية
 والحقيقة الفردانية والذات الربانية يخاطب عباده الا براد وارقان
 الاحرار الذين سيرتهم وحسن سيرتهم وصفت حقيقتهم وانسجت
 صدورهم وكتبت نفوسهم وانقطعت الي الله اذانهم وذاقت قلوبهم
 وانجلت ابصارهم وطابت اسرارهم ويقول لهم اعنصموا مجبلي المتين

و میثاقی المبین و عروقی الموثقی و السبب الاوفی و الواسطه العظمی و الوسیله
 الکبری حقاً ناموا من شرور النفس و الهوی و محادی السقوط الی الدرکات
 السفلی و المبطوط فی و هذه الغفلة و العی ان هذا هو الامر الواضح للاربع
 الذی لیس فی امتراء و اذ انتم کتم بر و اعتصمتهم بجملة و تعلقتهم باهدا
 و داء الکبریا عند ذلک یتنور و جودکم امام شاهد الکبریا و تعلوا
 کلتکم العلیا بن الوری و یؤید کجنود الملکوت الالهی و یبصر ککتا
 الافق الالهی ان فی هذا التفسیر لعیبره لاولی الذی فی بیان رب الالهی ع
 بواسطه حضرت شهید ابن شهید علیه هباء الله الالهی ثمرة ساد
 هو الله ارضخا احیای الهی علیهم هباء الله
 هو الالهی

ای یاران معنوی ظهور نور قدیم و حق قدیر فیض شامل است و توفیق
 جامع ظل ظلیل است و خباء مجید کهن مبین است و رکن شدید تا
 جمع پریشان در سایه عنایتش چون لوء لوء و مرجان در بک سلت
 و عقد اجتماع نمایند و صدمه تفریق بکله توحید تبدیل کرد و لطفه
 تشیت بموهبت تالیف تخصیص شود ولی بیانه جوانان دائماً تفریق
 و تشیت اشنام الهی خواهند و پریشان خراب رحمانی طلبند چه که تا انما
 مجتمع و در ظل راعی حقیقی محفوظ و مصون و متمتع ثمری از بر او هر هباً

جوتی نرو فاند و بجهت هر مجامعی نیست چون تفرقه کردند نو هوش
میدان یابند و هر یک چون غضنفر خوب بخوار شوند و با دندوی خویش
رسند پس آنچه سبب جمع است علت صون و حفظ گردد و آنچه تفریق
سبب ضرر و حیف شود مقصود این است که اجابای الهی اینچه التیام بیشتر
یابند احترام یکدیگر بیشتر گیرند و اعتصاب بیشتر ناپند شه نشان
تر گردد و مرغشان امونتر شود معینشان کوارا تر گردد و نور مینشان
درخشان تر شود چه که هر یک مدد دیگری در جمیع مراتب گردد و اولی باید
نواها و مقاصد جمیع حب محض و ایستلاف صرف باشد و الا مضرت
حاصل شود و تفرق نتیجه نباشد و قضیه برعکس گردد نفس اسباب الفت
علت کلفت شروع ع : رب وفق عباده المتضرعين بين يدك
المضطرين اليك على الاتحاد والاتفاق والالفة والاستيناس حتى
يذكروك في اناء الليل والنهار ويتلوا آياتك ويرتلوا كتابك ويشقروا
الى حظيرة قدسك ويتوقروا الى مشاهد كبرياتك اورد رب يسر ما لهم
واشرح افئدتهم بنور مركز الميثاق واجل بصائرهم وسر سرائرهم
بمواهب نور الافاق انك انت خاكر يوم الطلاق ع
بواسطه حضرت شهید ابن شهید علیه بجااء الله الالهی نور سابع
ارضنا اجابا الهی عليهم بجااء الله الالهی

الله ابي آي حضرت احديت پرستان معشوق و مجويز و محبوب و مجويز
 و مهربان و مسوزن و جمال شبا فروز صفت و حاييت ايله و تربيت
 الوقيت ايله بزى پرورده انواع لطف و عنايت ايله و ريزش نبيان
 رحمت ايله دردانه اسما اغوش صدف ناز و نعمتده بزى پرورش ايلد
 و مظاهر احسان بي بايان بيوردى و بوجع پريشاني و گروه بوسه سا
 ذير جناح پر فلاح حضرت رحماننده مستظل و كانه اسماء و صفات
 و كالات ايله اشراق و تجلى ايلدى تا حقيقت انسانيه مركز سنو حات
 مقدسه و حايته الوب عالم بشرتي تزيين ايدن خصائل و فضائل
 معنويه ايله بين البشر حش اوله لميز ايسه او الطاف بي بايان و عنايت
 غير متناهي انودوب دام هوى و هوسه گرفتار و مانند بوم بگره
 بو خوا به زار و دينا و مرزدارده مفتون اولدق بلكه همچون اولدق ^{عنه} تا
 با اولى الابصار ع مهربان رحمانم توفيق و قدر وفق و رهبر اولينجه
 جمل بشر و سعي مرغ بي بال و پرنه ثمر ايراث ايدد و عاقبت خائب اولور
 خاسر اولور تايب الور بزر عاجز قاصر ز ضعيفر بختيفر فقير ز حبير ز
 بشر فر ياد مزه عيون و عنايت بزه رهبر ايله صون و حمايت بزه حصن
 حصين عالم اكبر ايلد ع بار ب بوجع شمع اسما با نوب شعاعسى
 شرح متشر و ظلمات بيجورى تجلى نور ظهور ايله مضمحل ايله بو محلى

يا رب مركز فضائل يله ذبوا بشي يا رحمن مطلع احسان ايلع ع
 بواسطه حضرت شهيد ابن شهيد عليه هبآه الله الالهى نمره
 ثامن هو الله ارض خا اجاى الهى عليهم هبآه الله الالهى لا خطر فابند
 هو الله

يا احبآه الله وارليآه تالله الحق ان الشمس قد كورت وان النجوم
 انتثرت وان السماء انفطرت وان الارض قدزلت وان الجبال
 قد نسفت وان اعجاز النخل قد انفجرت وان البحار قد سحرت يوا
 اشرفت الارض بنور ربها واضاءت وارعدت السماء وبرقت
 وفاضت بالماء المنهمر وافاضت وظهر النور المبين ولاح صبح
 الجبين وسطع البدر المنير وانكشفت حجاب الحفاء عن الاصل
 القديم وبرز السر العظيم وشاع وذاع اثار ربك الرحيم ذى
 الفضل الجليل ويل للكذابين ونساء المنافقين وذوالباطن
 الذين كذبوا بايات الله وانكروا بينات الله واشركوا بجمال الله
 وجاحدوا برهان الله اولئك افعى ضلال مبين وانكم يا احبآه
 الله وامنانة فاشكروا الله على ما جمعكم تحت لوائه واكمل عليكم
 نعمه والائمه وافاض عليكم فيض عرفانه واخرجكم من الظلمات و
 احاطكم الانوار والبهاء على كل ثابت ففى استقرار ع

بواسطه حضرت شهيد بن شهيد عليه ضياء الله الالهى غيرة
 ناسع ارض خاها لله احباي الهم عليهم ربنا الله الالهى
 اللهم يا الله وسندي ومقصودي انك لتعلم فرط تعلقى وشدة حبي
 وعظيم غرامى وكثرة ولوعى بعبادك الذين تجرعو امن كأس عرفانك
 وسكروا من سلاف احسانك واستهدفوا سهام البلاء فى سبيلك
 ورضيو باشد الابتلاء فى محبتك وذاقوا ستم الردى فى اتباعك
 واحتملوا المشاق فى اعلاء ذكرك وصبروا على شتماتة الأعداء فى
 الكبول والوثاق فى اعلان ظهورك واصطبروا على شوك القتاد
 ونادوا الغضا فى اثبات دينك وتجددوا عند الاستغراق فى مجور
 البلوى فى نشر فحانك وثبتوا على عهدك وميثاقك اى رب
 ايدهم بتايدات غيب حديثك ووقفهم بتوفيقات ملكوت
 فردانيتك وانشر اعلامهم فى مشارق الارض ومغاربها بقوتك
 وروح اعالمهم فى الافاق بقدرتك وانزع مصباحهم فى زجاجة الهم
 بنورك وفجر نيا ببعهم بمياه عرفانك ونور وجودهم بنصرة حبانيتك
 وستر قلوبهم بملاحظة آيات وحدانيتك واجعلهم من ايانك الكبرياء
 وحججك الفاطمية بين الوردى انك فعال لما تشاء ع وانتم
 يا ايها المضطربين بلغى الاشواق والناظرين الى ملكوت رب

الميثاق احسنتم احسنتم بما ثبتتم وصبرتم وبجلدتم وتوكلتم وتواسيتم
 وتناستتم وشكرتم واجرتهم واسئل الله ان يمدكم ويعينكم وينصركم
 ويخذل اعدائكم وينشر اثاركم ويجعل لكم لسان صدق في الاخيرين فوف
 ترون امواج بحر الرحمة ونهمون بنسيم الرافز ويخلدون بسبوع النعمة
 وسبوع النعمة وهبوب النعمة وبزوغ النعمة وشيوع السر المكنون و
 تلتلاء الدر المنزلة وهتك الأستار وخلق العذار وظهور الأستار
 وظلوع الأنوار هناك يفرح الثابتون وينسى الراسخون ويقنط
 المترزلون ويخيب افعال المترددين ويهلك الناقضون المضطربون

هو الأبطى

يامن وقف حياته لأعلاء كلمة الله انجزه مرقوم فرموده بود يد ملحوظا
 كرديد و بدقت تمام حسب الوصية قراست كرديد كلما كررته زادت
 حلاوة تا انكه معايش چون قند مكرم مذاق را بر از شهيد وشكر نمود
 چه كه منبعث از خير خواهي بود: مرقوم فرموده بود يد كه كل موثق بكتبا
 اندس و كتاب محمد هستند هيچ منكرى ندارد پس اين اخلاقيات حبيت
 و از كجاست: نزد انجناب واضح است كه يقولون بالسنتم ما ليس في
 قلوبهم و از اين گذشته استقامت شرط است بمجرد قول تمام نكردن ان

الذین قالوا ربنا الله ثم استغماوا اشتروا علیهم الملائکه باوجود انزال
واعتراف بکتاب اقدس و کتاب عهد مخالفت در جمیع شئون مطابق نباید
مثلا بعضی از اجزاء ارض اقدس پس پس در نهایت فصاحت و بلاغت
اضمار ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان مینمایند ولی با وجود تشبیهات
شدیده این عهد نظر بحکمت الهیه که بدون اطلاع نفسی بجهات چیزی و هر
نماید خفیا متصلا مکاتیب با طرف فرستاده که با انواع وسائل شبیهات
در قلوب افکند این اقرار با این اصرار در القاء شبهات بسوی میان و این
نیده از میانتهاست و قسم بیایا البواقی این عهد نظر باینکه مبادا
از این جهات نفسی چیزی بنکارند که تفحات دیگر داشته باشد چنین چیزی
را احتمال نمود که جمیع مکاتیب با و بر و مشاغل بی پایان قرائت کند و بجز
اشاره با کانیته مناسب نمونماید چهار سال بجان عزیزت که هر روز
در نحو بعضی عبارات مبالغی مرکب میشود و با این امید که بقدر امکان
مخاطبه خواهد شد بعد یک دفعه ملاحظه کردید که از اطراف مکاتیب
تیر و دست و دست افاده مینمایند و برین بعضا مینظرند جمیع مکاتیب
مما و از القاء شبهات دیگر ملاحظه نماید حالت تا اثرات این عهد
که در حالیکه متعرق در بحر بلاست و جمیع اعدا از جمیع نقاط محاط
و مشکلات بی پایان و زخات و مشتقات بی کران با وجود این شب و

روز در اعلا کلمه الله مشغول و فریاد و جیاد در بین احوال عالم مقرب
 با وجود این دوستان نیز جمیع اوقات و احوالشان را حصر در خرابی این عهد
 نمایند شب و روز در طایب زناهیست و نعمت را سودگی گذرانند جمیع
 اوقات صرف تخریب بنیان عهد و پیمان نمایند آیات قرآنی که با قدر این
 شد آیات نیز کتاب عهد این است آیات مضمون و صیغه الله این بود آیات
 نصوص الهی مقتضی داشت فانصفوا با اولی الا نصاب و این معلوم است
 چون زمام امور از دست این عهد برود البته در جمیع امور فوریها صل
 کرد و هر کس بجهت خویش حرکت نماید حضرت روح باصحاب خطا
 میفرمایند انتم ملع الارض اذا فسد الملع بماذا یملع و اما بسبب این
 اختلاف چیست و کبتر قوم فرموده بود بدی انجذاب بقی البقین
 و عین الیقین اسام و جهت و سبب با تمام مطاع هستید اتقوا من
 فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله و لی این عهد قسم بجزئی مقصود
 که با نفسی جدال ندارم و نزاع نکنم و شخصی را رئیس المشرکین بجا نبرم
 اشاره نفمانم و شیعه شیعیه نکویم و طیور لیل شوام و ناعوشام
 و ضمنا تفسیق و تکفیر نفام کل الجای الهی کویم و دوستان جمال
 مبارک شوام نهایتش این است که کویم در میثاق الهی معتزل نشوید
 و در امر الله اختلاف نیفکنید عزت با پدار را محض انکار بی پای

از دست مدهید بفرمایید بر این بنیان نرسید در پیشه کل با مکنید الطمان
و عنایات جمال مبارک دارو می آید آنرا الفدا بخاطر آرید و بوزحمت
و بلا یا و مشقات و زنجیر و اسیری ادرم کنید خون مطهر حضرت علی
روحی لثرتی الغایبه فدا همدند هید صد هزار نفوس مقدسه
با کمال وجد و طرب در امر الهی جان بازی نمود و با وجد و طرب بقرابانکا
و بان شتافت خانمان بر باد داد و مال و منال بتاراج اطفال خورده
با سیری داد و اصل و عیال بی معین و دستگیر گذاشت حال شما کرد
هنایت عزیزید و در غمتهای راحت نرغمی نرغصه نر بلا فی نر زحمتی
از جمیع اهل عالم مستر بجز حق از زحمات و مشقات و مشعل تکلیفات
دولت بی خبر زحمات آن فلاشیان و انلا از میان نبرد و ذلت
کبریا از برای امر الله و خود رو امدارید لکن لا حیات لمن تشاد فی
با وجود این الحمد لله تا بحال نر قلم او نر لسان او نر کما یتر و نر اشاره و نر
نفسی و نر نفی نمودم تا چه رسد بتکفیر و انشاء الله بکل شب و در روز
خدمت نمودم و خواهم نمود ابدانظر بقصود احدی نخواهم بلکه محض عبودیت
باستان مقدس جانفشانی خواهم نمود ملاحظه فرمائید چند روز پیش
از ایران خبر رسید که امت یحیی جشن گرفته اند و رقص کرده اند که الحمد
الله بعضی از اهل ارض اقدس در حق فلان رده نوشته اند و اعلان کرده اند

و بر در فرقه شده اند و فلان را رئیس المشركين دانسته اند و خوب
 شیعه شیعیه شهرده اند این عبد بقسمی متأثر شد که آن شب را تا
 بصبح بناله و مناجات مشغول شد و چنان احتراقی در قلب حاصل
 گشته که صبح در وجه اثر غیر بی اد احتراق نمودار شد که معارم کردید که
 در کبد چنان تأثیر نموده که شب آن در وجه ظاهر شد با وجود این
 ابتدا ذکر می نمود و شکایتی نکرد ولی بعضی از اعیان از این خبر آید متأثر
 نشدند بلکه متبسمانه استماع نمودند با حسرت علینا نینبوا محمد و مشایق
 نیز اتفاق این شد که دوستان حتی چون این جناب خون بکیند و دشمنان
 رقص و طرب نمایند و اگر سستی و فتور دوستان الهی در پیمان رحمان
 چنین استمرار یابد جنبه مقدس روحی لایزال الفدا قسم که بدتر از
 این گردد و بکلی اساس الهی متزلزل شود و جمیع در بر ظالم خذلان
 ابدی گرفتار ایم این عبد حال در شب در دوامید و رجائی که از
 درگاه احدیت دارم این است که انشاء الله بزودی از این دام گرفتار
 نجات یافته بیالم دیگر شام نادران عالم نه از شنا این اجزاء و نه از
 سنک مغنیه مکفرین باشد و با ما خبر بگیریم و اما چاره این کار استغفار
 فرموده بود بد تا دوستان را امید باقی که توان بتدبیر و ارجیف
 این عین نجات میثاق را از حیرت اصلی متحول نمود و این که کب منبر را از

از فلک اثر و بروج دیگر نقل کرد ابتدا این ناسد ها تمام نشود و این عظام
 ظلماتی از انوار الله زائل نکرده. اما اگر باران چنانکه باید و شاید بر
 عهد و پیمان قیام نماند و ثبوت و در سوخ بنماند دیگران از تنبیر و
 تحویل مرکز میثاق نومید شوند و تزلزل تحریک و تدبیر نمایند کم افق
 نورانی امر الله از این بر غلیظ پالک و مقدس کرده و دوستان حقیقی و
 باران صمیمی چون ان بار مهربان روح در پیمان بماند و دشمنان
 حضرت بزوان محزون و مایوس و سرگردان بادیه خذلان گردند
 و جمیع اجزاء در ظال سده منتهی از هر افعی محفوظ و مصون مانند
 بعد از صعود بقوت توکل و نیروی تابید بحال قدم روحی کجا آید
 در جمیع افاق علم کلمه الله چنان مرتفع گردید که اهل خون گریستند
 و دوستان امیدوار گشته بی نهایت سرور و محظوظا گشتند حال
 از نشر این نجات غیر مرضیه قصیه بر عکس گردید و عنقریب سهو و تقیه
 و خذلان ابدی موجود و مشهود گردد قد ظهر الفساد فی البر و البحر
 و این عبد همدی جز چشم گریان و دل سوزان ندارد؛ عالمی در عیش و
 نوش و ما و چشم اشکبار انما اشکوبتی و حزنی الی الله و دیگران که
 از ضلالت قدمه بین احباب و این وسیله فتور در میثاق گشته مردم
 فرموده بودید اولاً انکه اصل فتور را سببش بود و ثانیاً بورات و

پیش از صعود و تلاوت کتاب عهد میان جهتین اصلا اسباب تقار
 در میان نبود بلکه اکثر با هم الفت داشتند و در میان بعضی که چیزی
 کلفتی بود بالفت تبدیل شد و میان نفوس دیگر که الفت بود بسبب
 ثبوت یکی و ترلز ل دیگری بالعکس کلفت حاصل گشت در میان
 منزلت این دوستان بقسمی عزادوت بود که نسبت یکدیگر هر استادی
 می نوشتند و تفسیر و تبهیل و تحقیر می نمودند که فلان سبب تضحیح
 امر الله گشته و بسبب شدت چنانکه این طایفه را رسوای خاص و عام
 نموده و استثمها تمام کرده که شیعه خالص خاص مرتضی علیست و از
 هر مذهبی جوانی عشری هزار است دیگری نسبت بدیگری هر قوم می نمود
 که این شخص بچنان بستی و بغور مشغول شده که شرح توان داد بسبب
 ملامت و شماتت اعدا شده و از این قبیل بسیار و این عبد جمیع این
 اوراق را در زاویه رنجان می انداخت و از اوراق بی هووه می شمرد و
 با احترام و ایستلاف و رعایت و خدمت امر می کرد حال بسبب فتور
 مبشاق متهمای اتفاق و حاصل نموده اند پس معلوم شد که اساس
 اختلاف و ایستلاف بین نفوس اجناس ثبوت و ترلز است ثابتون تنفق
 و اهل فتور نیز متذکرین باید بعون و عنایت جمال مبارک توکل نمایند و
 در حق این عبد دعا نمایند که بلکه انشاء الله بعون و بت جمال قدم نهادم

حقیر قیام نمایم و همچنین در حق اهل فتور دعا فرمائید که خدا بکفوری
عقل و فکر و انصاف احسان کند بخیرتون بیوهم بایدیم اگر آنها محتاج
بدعا نیستند دعا نمائید این عبد در نهایت احتیاج است و بجز دعا
خالص نیست از حقیقت قلب دوستان و تضرع و اینها نشان در
این نشئه انسان سبب آید و علت حصول توفیقند و دیگر آنکه
اهل فتور پادشاه این عبد پر قصورند و این عبد حال مدت چهار سال است
که تحمل جفا و انکار و افترا و اراجیف و تزییف و تحقیر و بلکه تکفیر
نموده و میخاید چنانچه اگر در بعضی اوراق دقت فرمائید ملاحظه
میکند که جمیع آیات اعنی نامه می با جاهاست و خود در ضمن حکایت
کوش در کار کاهی باستین مشرکین شمرده شده است مقصد این است
که بتصریح مشرکین تلویح رئیس مشرکین نمایند و قرع علی ذلک و لی
این عبد بفضل و عنایت جمال مبارک دل بسته و از این بنیتهما از
نکشته با وجود این کمال محبت با کمال رفتار کرده و خیر کل را خواسته
و شب و روز منتهای زحمت را بی جهت راحت کل میکنم و ستم عذاب را
میچشم و تبر جفا را هدف می شوم و آه بر بنهارم و ناله نکم و فریاد و غنا
نمایم لکن از جهت اهل فتور هر با اعنی هزار شکوه و شکایات صاد
حکایتی را خلق نمائید و تشهیر دهند و بعد از اظهار شفقت تا اثر نماید

نمایند تا سبب رقت قلوب گردد و علت تحسیر نفوس و تاباین
 سبب بغض از این عبد در نفوس حاصل شود ملاحظه نماهیچ
 انسانی مانند کمال مبارک روحی لا تجانه الفدا زده نشد هر کس
 در مهد راحت رسید و بنهایت سایش در بستر او این غنوده
 و جمال مبین هدف سهام کل بغضین بود و حصن حصین کل و
 مبین
 با وجود این شکایت ضمنی از ظلم جمال مبارک می نمودند و فریاد و اه
 و ناله میکردند سبحان الله این عبد شکایت از ظلم پریشاق و تسک
 بر عهد و تعهد با این عبد و حصول جمیع این بلاها در زبانه او اهل
 با این قناعت ننموده فریاد شکایت را بعقوب رسانده اند چه خوش
 گفته عجب غمناک و غریب و اضربه انا اصطبرت قبلاً و قائل شکایت
 اجبای پر قور از جعتی سهم جنای بکرگاه این عبد روادارند و از
 ناله و فغان آغاز کنند تا باین وسیله نیز در قلوب شیخ مفراند از بند
 قیاطل مام بجلون و مکروا و عند الله مکرم سبحان الله نور
 حقیقت را بسجرات شبهات پنهان توان نمود و با افتاب راستی را
 بسحاب مغربیات پنهان توان کرد لا والله مکرانکه اغراض بصیرت را بکل
 کور و بصیرت را بتمامه محجور نماید در این صورت احتیاج بسحاب و سج
 نیز نماید چون دهن قاجی بدل رشوت قرار که شناسد ظالم از

مظلوم زار؛ چون غرض آمد هنر پوشید شد؛ صد حجاب از دل بسوی
 دید شد؛ باری مقصود این است که حزب فقور یا پی این طایفه شود
 وانی فراغت از حرکات و سکنات پر وحشت نمایند و خود را ناله بلند
 کنند که پای ما هستند و متعرض ما و این عبد و انما شاء و صبا حا
 اجبار او عطا و نصیحت می‌نمایم که حضرت کل دوستان جمال مبارک ^{مستم}
 و در ظل خیر حیات حال اگر چنانچه روش و حرکت متفاوت شده
 تعرض نمایند و پای نشوید هر کس هر قسم میخواهد حرکت نمایند پس
 نک من الامر شی و لست علیهم بمسيطر کاری بکنی نداشته باشید ^ن
 حیف نیست که بزرگمادون مشغول شود بزرگو مانوس شوید در
 محافل و مجامع بتلاوت آیات و مناجات و بیان دلائل و حجج و برهان
 پردازید و وصایای مبارک را تکرار کنید و از روی و خوی و حکایت
 و از روش و سلوک او روایت نمایند و از فضل و جودش بنیادت
 دهید تا محفل ابرار گلشن اسرار گردد و مجلس احرار افوا انوار شود ^ن
 از اجاباتی مکتوبی مرقوم نماید با وجود مشاغل عظیم این مکتوبی ^ن
 امکان قرائت میشود که اگر نسبت بنفوس مخصوص کلمه باشد موی شود
 دیگر چه کم آن مدت دو سال است که از مدینه را محضر فقور پر زور
 استقام می‌نمایم بقصه که بقوت تمام بر محو مشاق قیام نموده اند با وجود

این تا بحال ابراز ندادم و ستر کردم و مراجعت در بعضی او و نمودند
 بلا نمود بترویج بر خراستم دیگر چه کنم لکن این نفوس نه بسکوت ساکن
 کردند و نیز پاپی شدن بلد چیز سکون برایشان حاصل کرد و یک
 بتجول مرکز میثاق و اجواو سلسیل همهد در مجرای دیگر و با خود
 ما بوسواز تا اثر تدبیر مختصر این است تا تمام قوت را در شوئین انکا
 و تخدیش از همان و نشیت عمل اخر جهان و تفریق جمع دوستان میدان
 نمایند آرام نگیرند و آن جناب نیز اندکی با این کیفیت پی برده اید
 چه که از بعضی تابع جزئیة اطلاع یافته اید و بر شما این قضیه
 مجهول نیست ولی غافل و ذاهلند که این عباد و کرد افتاب عهد
 و پنهان نماید و این تدبیر جاوۀ نقدی بر ایشان نکند و این
 سده ها امواج این بحر را صد نماید و این کرد بادها شجره اینسا را
 از بیخ و ریشه نکند غمیرب بنیوضات ملکوت است این نفوس مشغولند
 که سیف اهریثاق را بر هیکل اناق با وینند و نور عهد قدیم را
 از افواجین طالع فرمایند و علم بیان را در قطب امکان با فرزند
 بومند یستبشر المؤمنون اما این عهد مقام نصیر العراض تمام
 و از حقوق نفسی انماض نمایم در هر صورت رعایت کل نمایم و خدا
 بجمع کنم چه که کل در خالی سده مباد که بودند و عزتند و محترم

وموقرنه ومكرم كفى نبايد بر كفى اعتراض كنند و با خود جهان نمايد
 و اما قضيه ادعای الوهيت و ربوبيت ابن عبد الحميد الله از بدو
 نشئت طينتم بماء عبوديت تخم كشنه و كينونتم بنسيم ج. عشر وقت
 نشور نما نموده چنانچه سه سده قبل از اين با حياى عراق قوم شده است
 اعلموا ان العبوديه لعبه التاميه هي اكمل الجليل و تاجي الوفا
 و بها افتخر من ملكوت السموات و الارضين و چندي پيش سوال
 نموده بودند جزايي حرقوم شد لازم شد كه سوادش در اين مکتوب
 كرد و هو الالهى ايها الجليل الجليل قد تلوت ايات شكر الله رب
 السموات و الارضين بما كلف الغطاء و جزل العطاء و ارسل السماء
 مدد ادا و انزل من مصرات الحيات ماء شجا و اجني به ابد طيبة
 انبت باذن ربها و اهتزت و ربت و اخضرت و تزينت بكل زوج طيب
 و كذلك ينبغي ان يستبشر بشارات الله في هذه الايام التي فاضت فيها
 ربك القديم تا الله الحق ان الاسعة الشاطعة قد سطعت و ان نشام
 رباض الاحلام قد هبت و ان بحور الحيوان قد ماجت و ينابيع الكبر قد
 نبعت و انوار العرفان قد بلغت و نجوم المدي قد برزعت و مطالع الآيات
 قد اضاءت و مشارق البيئات قد اشرقت بالنور المبين و ابواب الملكوت
 مفتوحة على وجوه اهل السموات و الارضين و انك انت يا الهيا

المتماك بذيل رداء الكبرياء والمنقبث بالعروة الوثقى دع المتزلزلين
 الضعفاء المستعزبين في مجوار الشهوات الغائلين عن المرجع الوحيد
 المنصوص بميثاق من ربك الكريم لا تهم في منزل من منازل عبك وفي
 عهد عظيم تأت الله الحق سوف ترى داية الميثاق تتحقق في على قلال الافاق و
 ان تبرع عبد ربك بشرق اشرافا لتخضع هذه الابصار عند ذلك ترى
 المتزلزلين في خسران مبين والغافلين في حيرة وياس شديد آف
 خليل وكيوب اجتناب واصل وازنجات درياض معانيش چنان مفهوم
 شد که بعضی متفسرند که این چه مقامی است طالب و مدعی قسم بیجا است
 که این عبد از رانحه که بوی ادعانا بدستش رود و جمع مراتب ذره از عبودیت
 و ایچور الوهیت و ربوبیت تبدیل نماید چه که اظهار الوهیت و ربوبیت
 بسیاری نمودند حضرت قدوس روحی لایزالند این کتاب تفسیر صمد
 نازل فرمودند از عنوان کتاب تالفا ایلتش انی انا الله است و جناب طاهر
 انی انا الله داد بدشت تا عنان آسمان باء الی اللند ابلند نمود و همچنین
 بعضی اجباد در بدشت و جمال مبارک در قصیده در قافیہ میفرماید
 کل الالوه من رشح امری تا هنت : و کل الاربوب من طمخ حکمی تربیت ولی
 بلک نفس را نفرمودند که بعبودیت کماهی حقها قیام نمود و اگر چنانچه
 مقامها بجوامع خدا نکرده از برای خویش چه مقامی اعظم از ذریع شعب

از اصل قدیم است تا الله الحق ذل رفاب كل مقام و خضع اعناق كل منا
 و رتبة هذا المقام العظيم ع: هو الله قزوین جناب عبدالحسین علیه
 هاء الله الابن بالله الهی ای عبدالحسین روحی اسمك القدمن
 و توهمانیم تو خوشکام و من کنام تو عبودت اوقام و من هنوز در
 وادی عصیان و بادیه نسیان قائم تو چون موقوف بر عبودت ارشد
 و هائی نزد حق من نما شاید بجز و نیاز و نفس پاک باران ابن عبد
 در میدان عبودت جو کفی نماید ع: بادی ابن عبد حسیر عبودت
 را بر ربوبیت تبدیل نماید و بندگی استاز جمال مبارک بخدای
 عالمیان مبادله نکند بمانند جوان مجترانکه بمانند دیگر کنند و بخت
 نشوین از هان و تحذیر افکار باران مترزلان را چپ بگریبوند
 چه که این تیر سهم ناندند و زخم این خنجر بر چو واردند جمال مبارک در
 سوره هیکل میفرماید قد خلقت للالهوتیه مظاهر و الربوبیه مطالع
 و در رساله ابن ذنب میفرماید سبحان الله ذکر الوهیت و ربوبیت
 که از اولیا و اصفیا ظاهر شده انرا اسباب اعراض و انکار قرار داده
 اند حضرت صادق فرموده العبودیه جوهرة کهنها الربوبیه و حضرت
 در جواب اعرابی که از نفس سوال نموده فرموده و قالها الله الوهیه
 الملكوتیه و هی قوة الهوتیه و جوهرة بسطة حجة بالذات الى ان قال

علیه السلام فی ذات الله العلیا و شجرة طوبی و سدرة المنتهى و الجنة
 الماوی و همچنین در آن رساله از لسان حق صادر که حضرت امیر
 فرموده انا الذی لا یقع علیه اسم ولا صفة و هم چنین فرموده ظاهر
 امامت و باطنی غیبی بیدرک و هم چنین از لسان ابی عبد الله علیه
 السلام روایت فرموده که گفتارند سخن کعبه الله و سخن بیدار الله
 و سخن و جبر الله و هم چنین میفرماید روی جابر عن ابی جعفر علیه
 السلام قال یا جابر علیک بالبیان و المعانی نقا و علیه السلام
 اما البیان هو ان تعرف الله سبحانه لیس کما تله شیء فقیله و لا تشرک
 به شیئا و اما المعانی فسخن معانی و سخن جنبه و بده و لسان امر
 و حکم و علم و حقه اذا شناسا شاء الله و برید ما نرید انشی
 حال ملاحظه فرمائید که از لسان اولیا چه نعماتی صادر و چه
 اهنگی بلند و اسم اعظم و روحی لا یجانم الفدا بان امامت حجت
 و برهان بر منکر میفرماید و این عبد خرفنای محض و انعدام
 صرف محراب و تقریر با ذکر نموده بار مورد صد هزار امتراض و
 انکار است و او بلا اگر مفاذ الله بکلمه از این کلمات تفوه نماید
 انوقت چه آتشی افزونتر گردد و چه شورشی از حروب شورتر شود
 ای پاران الهی و منصفان حقیقی در رساله خال قدری ملاحظه

فرماید که در حق خالق پاک حضرت سید الشهداء روحی له الفدا چه
 میفرماید قوله الحق مثلاً ما اخطه فرماید غلبه ترشحات دم مختصرت
 واکه بر تراب ترشح نموده و بشرافت و غلبه اندم تراب چگونه غلبه و تصرف
 در اجساد و ارواح ناس فرموده چنانچه هر نفسی برای استشفای بذره
 ازان مرزوق شد شفا یافت و هر وجود که برای حفظ مال قدری از
 تراب مقدس با بقیین کامل و معرفت ثابتة را بخر و در بیت نگاه
 داشت جمیع ممالش محفوظ ماند و این مراتب تا اثبات آنست در ظاهر
 و اگر تا اثبات باطنیه را ذکر نمایم البتة خواهند گفت تراب در
 الارباب دانسته و از دین خدا بالمره خارج گشته انتهی حال ملاحظه
 فرماید که در وصف خالق عظمی که یحرف از حروفات فرقان چنین
 اوصاف و نعوت بیان فرموده اگر شرک این است که فتور فرمیده
 اند در این صورت نفس مقدس محل اعتراض واقع گردد در زیارت
 حضرت سید الشهداء روحی له الفدا جمال قدم روحی لترتبه الفدا
 بنعت و ستایشی خطاب فرموده اند که از اول بداع تا یومنا هذا
 چنین اوصاف الوصیت و نعوت ربوبیت در حق معظمی از مطالع
 مقدس نشده است مثلاً میفرماید آه آه من ظلم بر اشعلت
 حقائق الوجود و در دعوی مالک الغیب و الشهود من الذین نقضوا

يشاق الله وعهده وانكروا حجتة وعجده وانعمته وجادوا باياته
 فاهاه ارواح الملاء الاعلى لصيتك الفدا بين سدة المنهى و
 السر المستتر في الحكمة العليا وهم جنين ميفر ما يد لولاك ما ظهر
 حكم الكاف والنون وما فتح ختم الرحيق المخوم ولولاك ما غرقت
 حمامة البرهان على غصن البيان وما نطق العظمة بين ملاء الاديان
 بميزانك ظهر الفصل والفرق بين اطاء والواو وهم جنين ميفر ما يد
 بك ظهرت قدرة الله وامره واسرار الله وحكمه لولاك ما ظهر الكنز
 المخزون وامره المحكم المخوم ولولاك ما ارتفع النداء من الافواه ^{على}
 وما ظهرت لنا الحكمة والبيان من خزائن قلم الالهى وهم جنين ميفر
 فر ما يد انت الذى باقبالنا قبلت الوجوه الى مالك الوجود و
 نطقنا لسدة الملك لله مالك الغيب والشهود وهم جنين ميفر ما
 كل الوجود لو جودك الفدا يا مشرق وحى الله ومطلع ابائنا الكبرياء
 وكل النفوس لصيتك الفداء يا مظهر الغيب فى ناسوت الانشاء
 وهم جنين ميفر ما يد بك اشرفت شمس الظهور ونطق كالم الطور و
 ظهر حكم العفو والعطاء بين ملاء الانشاء اشهد انك كنت صراط
 الله وميزانه ومشرق ابائنا ومطلع اقتدائه ومصدر اوامره المحكمة
 واحكامه النافذة وهم جنين ميفر ما يد اشهد انك كنت كنز لك

علم الله وخونيه جواهر بيانه وحكمته بمصبتك تركت النقطة مقرا
 الاعلى واخذت لنفسها مقاما تحت الباء انت اللوح الاعظم الذي
 فيه رقم اسرار ما كان وما يكون وعلوم الاولين والآخرين وانت
 العلم الاعلى الذي بحركته تحركت الارض والسماء بعد ما يرد
 سبحانك اللهم يا الله الظهور والجل على غصن الطور اسئلك بهذا اللوح
 الذي سطع من انفس السماء الانقطاع وبيرثت حكم النوكل والنووض
 في الابداع انشئي وامثال ابن بيانات بسبار ودركتب الواح التي
 يشمار واتى ادرجت في هذه الورقة منبذة منها لتكون بصيرة لولي
 النبي ولشكلا نزل الاقدام عن صراط الله اذا سمعت الاذان محامدا
 ونعوته للرب ان نسبت بعين السامية في عالم الكيان بعد البيان
 وظهور العيان ابن شياشي بود كه اسم اعظم روي لاحيان الفدا
 در حق ذات مقدسي اذا دلاء فرقان فرموده اند فاعبروا يا اولي
 الابصار ومعاذ الله از ذكر ابن كلمات طيبة هيجه كان فرود كر ابن
 عبد مدعي بك كبر از ابن مقامات استغفر الله عن ذلك ان عبد
 امتك يا الله وابامر وليس له شان الا اللذ والانكار والضعف
 والانعدام في جميع الشئون والاطوار وليس له امل الا العبودية
 المحضه لله الحق العزيز الجبار بارى مواج شبهات استك مرتفع از